

COMPAÑEIRA

(TRADICIONAL)

Nesta noite escura e bretemosa
na que vai camiñando o noso espírito
vese un raio de sol, vese unha rosa
que abrirá, no mencer, novos camiños.

Compañeira nos días de tristura,
compañeira nas noites de esperanza
paso a paso de alento de tenrura,
pedra a pedra no mundo a nosa casa.

Racharemos cadeas que nos prenden,
e faremos fuxi-la treboada
falaremos de amos coa nosa xente,
pra viviren con nosco a mañá crara.